

Обрученной дочери;

Тукъ сме чуле, разбрале,
 Има мома годена.
 Що ѿ мома не жени (мжжи),
 Що ѿ дома тя дръжи?
 Що премяна не шие,
 Що сукмане не круи,
 Що кенета не рѣби?
 Колко шумки по гора-та,
 Толкозъ *здраве* на тазъ кѣща.

Меньшой дочери, дѣвицѣ:

Тукъ сме чуле, разбрале,—
 Има мома хубава;
 Защо цвѣте не сади;
 Цвѣте зеленъ кукурякъ,—
 Що го въ китки не вие,
 Що го момку не дава?
 Колко трева по поле-то,
 Толкозъ *здраве* на тазъ кѣща.

Или:

Ой моме, моме,
 Тѣ малка моме!
 Че прѣла ли си,
 Че ткала ли си,
 Тѣжки дарове
Пжстри рѣкаве?
 Че шѣмъ да до(й)демъ
 Отъ малко село
 Отъ малко село
 Много сватове,

— Дойдете дойди!
 — Добре ми дошле!
 — Ще ви посрѣшнемъ:
 — Съ шарено ѣгне,
 — Сосъ бистра ракия!

Дѣтямъ:

Че чуле сме, разбрале,
 Има дѣца хубави;